

РЕШЕНИЕ

№ 6607

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11963** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на адв. С. Д. К. от [населено място], подадена чрез адв. П. С. – САК срещу Мълчалив отказ на министъра на околната среда и водите по Заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-129/14.10.2025 г.

В молба-становище от 27.11.2025 г., депозирана по делото от Гл. секретар на МОСВ е посочено, че е издадено Решение № ЗД-198/26.11.2025 г. по отправеното искане от страна на адв. К..

Със становище от 05.12.2025 г., подадено от адв. С., в качеството си на процесуален представител на адв. К. се посочва, че жалбата следва да бъде считана като такава и срещу постановеното последващо Решение № ЗД-198/26.11.2025 г. в пълнота, поради което настоящият състав приема, че предмет на обжалването е Решение № ЗД-198/26.11.2025 г. на Главния секретар на МОСВ, постановено по заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИ-129/14.10.2025 г.

С жалбата се иска да бъде отменен изричният отказ, тъй като същият е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби и да бъде върната административната преписка на органа за произнасяне. Излага аргументи в подкрепа на своята теза. Моли се за присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание С. Д. К. се явява лично и се представлява от адв. С., който поддържа жалбата на изложените в нея съображения. Представя писмени бележки и претендира разноски като

представя списък.

Ответникът - Главен секретар на МОСВ - [населено място] се представлява се от юрк. Ц., който оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски в полза на ответника в размер на 200 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение за процесуална защита. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИГ-129/14.10.2025 г., подадено от адв. С. Д. К., с което се иска от МОСВ достъп до обществена информация, както следва:

- Дата на първично изработване и утвърждаване на Методология за осъществяване на управленски проверки съгласно чл. 74 (2) от Регламент (ЕС) 2021/1060 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. за въвеждане на риск-базирани верификации за периода 2021 - 2027г., информация за договор(без посочване на индивидуализиращи данни за избрания изпълнител и стойност на договора), срок за изготвяне, дата на предаване на изготвения продукт, в рамките на които е изработен първичен вариант на Методология, информация относно осъществени изменения и модификации в същата, нормативно- установени основания за последното, информация относно обективирани становища, препоръки и указания от страна на национални и европейски одитни, контролни и проверяващи органи имащи отношение към утвърдените версии на Методологията и показатели/критерии на същата.

- Информация относно хипотези или взети решения за осъществяване на управленска проверка/верификация/контрол в 100% от случаите на депозириani искания за плащане и/или процедури/договори/възлагания или по друг вид проверки осъществявани в рамките на образувано от УО на ПОС административно производство, както и основанията, мотивите и критериите за установяване на цитирания подход.

3. иска и следните документи:

1. Първичен вариант и модифицирани версии на Методология за осъществяване на управленски проверки съгласно чл. 74 (2) от Регламент (ЕС) 2021/1060 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. за въвеждане на риск-базирани верификации(Методологията).

2. Заповеди на РУО на ПОС 2021-2027 за утвърждаване и/или изменение на Методологията.

3. Документи, източници, исторически данни, анализи, правила и обосновки, ползвани за установяване на конкретните критерии и рискови фактори подлежащи на оценяване и определяне на относителна тежест.

4. Документи относно решения за осъществяване на управленска проверка/верификация/контрол в 100% от случаите на депозириani искания за плащане и/или процедури/договори/възлагания или по друг вид проверки осъществявани в рамките на образувано от УО на ПОС административно производство.

Поискано е информацията да бъде дадена под формата на копия, предоставени по електронен път, като се посочва електронен адрес или да бъде предоставен интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните за запознаване.

Последвало е издаване на Решение № ЗД-198/26.11.2025 г. на Главния секретар на на МОСВ, обективиращо изричен отказ за предоставяне на достъп до информацията по заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИГ-129/14.10.2025 г., подадено от адв. С. Д. К. и уведомяване за неприложимост на ЗДОИ.

Органът е приел заявлението за недопустимо в частта, в която е обективирано следното искане

(„Моля, за информация относно хипотези или взети решения за осъществяване на управленска проверка/верификация/контрол в 100% от случаите па депозираните искания за плащане и/или процедури/договори/възлагания или по друг вид проверки осъществявани в рамките на образувано от УО на ПОС административно производство, както и основанията, мотивите и критериите за установяване на цитирания подход“) и в частта по т. 4 от заявлението (Документи относно решения за осъществяване на управленска, проверка/верификация/контрол в 100% от случаите на депозираните искания за плащане, и/или процедури/договори/възлагания или по друг вид проверки осъществявани в рамките на образувано от УО на ПОС административно производство “). В останалата си част от заявлението е прието, че същото е допустимо, но АО е отказал предоставяне на исканата информация на основание чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. трето вр. чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, с цел обезпечаване на принципите по чл. 6, ал. 1, т. 3 и т. 6 ЗДОИ и на забраната по чл. 5 ЗДОИ. Изложени са подробни мотиви в подкрепа на становището.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Решение № ЗД-198/26.11.2025 г. на Главния секретар на МОСВ, постановено по заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИ-129/14.10.2025г., е издадено от компетентен орган, при условията на Заповед № РД - 42/16.01.2025 г., с която министъра на околната среда и водите, на основание чл.28, ал.2 от ЗДОИ е делегирал правомощията си по ЗДОИ на главния секретар на МОСВ. Решението представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който пряко, непосредствено и неблагоприятно засяга жалбоподателя и той разполага с правен интерес от оспорването му.

Жалбата, с изключение на частта, касаеща част от искането по т.2 от заявлението, а именно предоставяне на Заповеди на РУО на ПОС 2021-2027 за утвърждаване на Методологията, е допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването / чл.147 АПК/, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от С. Д. К. от [населено място], заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Жалбата, касаеща искането по т.2 от заявлението, а именно предоставяне на Заповеди на РУО на ПОС 2021-2027 за утвърждаване на Методологията, е недопустима на основание чл.159, т.6 от АПК във връзка с влязло в сила Решение № 3858/ 29.01.2026 г. по адм. д. № 11962/2025г. по описа на АССГ. В тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а съдебното производство прекратено.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти, както се посочи, е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, който следва да се произнесе по подадено до него заявление за достъп до обществена информация. Чл. 28, ал. 2 ЗДОИ регламентира, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за

предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация в срока по ал. 1 и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

По дефиницията на чл. 9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида - официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ). "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Предвид цитираната законодателна уредба, за да бъде проведена успешно процедурата по предоставяне на търсената информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. Съдът намира, че за процесния случай тези предпоставки са налице.

Несъмнено поисканата със заявлението от 14.10.2025 г. информация е служебна обществена по смисъла на чл.11 от ЗДОИ и е създадена и се съхранява във връзка с официалната информация по повод дейността на задължения по чл. 3 от ЗДОИ субект.

С оспореното решение една част от исканата информация е приета за недопустима, като изложените мотиви на Органа не могат да бъдат споделени от настоящия състав, поради следните съображения: Съгласно чл.28, ал.2 от ЗДОИ органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. ЗДОИ предвижда в разпоредбата на чл. 29 в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Сроктът по чл. 28, ал. 1 започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация. Ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане. Видно от оспореното решение самият Орган – Главния секретар на МОСВ е констатирал, че заявителят не е индивидуализирал искането си, както и че търси информация за хипотези. Поради това задължения по ЗДОИ субект /МОСВ, респ. упълномощеното лице при съобразяване на делегираните му правомощия/ е следвало да приложи разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗДОИ като поиска уточняване на предмета на искането си и съобразно това уточнение да приложи

съответните разпоредби на ЗДОИ. Предвид това оспореното решение в тази част е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на чл.35 от АПК, като административният орган се е произнесъл, без да е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

С оспореното решение за останалата част от исканата информация е отказано предоставянето ѝ, като изложените мотиви на Органа и в тази си част не се споделят. В нито една от хипотези, посочени в чл.13 от ЗДОИ не е предвидено като основание за отказ да бъде предоставена служебна обществена информация поради това, че представлява вътрешнослужебен акт. Исканите документи представляват вътрешноведомствени организационни актове, чрез които управляващият орган организира и упражнява своите законови правомощия по управление и контрол на средствата по програмата. Те имат самостоятелно значение, не са мнения, препоръки или проекти, а приети актове на органа, по които администрацията е длъжна да се ръководи. Съгласно чл. 74 §2 Регламент 2021/1060 изрично е възложено на УО да извършва проверки на управлението, като тези проверки са риск - базирани и основани на предварително идентифицирани рискове, изложени писмено. Проверките на управлението включват административни проверки по отношение на заявления за плащане, предявени от бенефициерите и проверки на място на операциите. Предвид изложеното изводът на административния орган, че информацията търсена със заявлението е свързана с оперативната подготовка на актовете на УО на ПОС 2021-2027 г. и няма самостоятелно значение е в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Под „оперативна подготовка на актовете“ по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ следва да се разбира вътрешният процес по формиране на волята на органа - изготвяне на проекти, вътрешни бележки, мнения, препоръки, становища и консултации, които само подпомагат изработването на бъдещ акт и нямат самостоятелно значение, т.е. не съдържат окончателна воля на органа и не пораждаат външно действие.

Смисълът на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е да се ограничи достъпа до служебна обществена информация само когато тя е свързана с подготовката на актове на органите и реално и съдържателно няма самостоятелно значение, защото обществото може да си я набави от издадените актове от органа. В противен случай, ако няма издаден краен акт, подготвен от такава информация и съдържащ я в себе си, а на лицата тя е отказана на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, заявителите фактически са лишени изцяло от достъп до тази информация. Ето защо като приема, че е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до поисканата обществена информация, административният орган постановява решение в нарушение на материалния закон.

Постановеният отказ не съответства и на целта на закона. Достъпът до обществена информация е субективно право, предоставено на физическите и юридическите лица от Конституцията - чл. 41, ал. 1 и 2, във вр. с чл. 4, ал. 1 и 3 ЗДОИ. К. законодател е този, който с оглед на значението на правото на достъп до информация за съществуването на конституционно установения ред, е формулирал същото като право на всеки. Понятието „всеки“ в чл. 41, ал. 1 от Конституцията, казва К. съд в своето решение № 7 от 4.06.1996 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 1/1996 г., „очевидно поставя правото да се търси, получава и разпространява информация в общия контекст на комуникационните права“, т.е. на свободата на словото, което „представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество, и едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всеки човек“. Правото на всеки на достъп до информация е част от „цялостната конституционна защита на различните аспекти на процеса на свободна комуникация“. Именно поради тази същност на правото на достъп до

информация К. съд изрично подчертава изключителната важност „на това да се даде възможност релевантната за управлението на обществените процеси информация да бъде достояние на всеки, който иска да я получи“. Ограничаването на това право трябва да почива на ясно обявена и защитена в мотивите на органа легитимна цел.

Според съда е налице и надделяващ обществен интерес по смисъла на параграф 1, т.6 от ДР на ЗДОИ - с предоставяне на информацията ще се повиши прозрачността и отчетността на органа. Предоставянето на информацията най-сетне, съответства и на изискването за предвидимост, установено като основен принцип в чл.13 от АПК- „административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му.“

В оспореното решение липсват мотиви и произнасяне по част от исканата информация от т.2 от заявлението, а именно: Заповед на РУО на ПОС 2021-2027 за изменение на Методологията. Мотиви са изложени само искането за предоставяне на Заповед за утвърждаване на методологията, но не и за изменението ѝ. При новото произнасяне по искането Органът следва да се произнесе изрично по направеното искане за предоставяне на Заповед на РУО на ПОС 2021-2027 за изменение на Методологията .

Въз основа на изложеното Решение №ЗД-198/26.11.2025 г. на Главния секретар на Министерство на околната среда и водите е постановено при нарушение на закона. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по заявлението с надлежен акт, съответен на указанията по прилагането на закона, дадени по-горе.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 618,66 евро или 1210 лева, от които 5, 11 евро или 10 лева платена държавна такса и 613, 55 евро или 1200 лева адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че този размер на възнаграждение е обоснован предвид обстоятелствата по конкретното дело, както и при съобразяване с обстоятелството, че решението е издадено на 26.11.2025 г., а 14-дневният срок за произнасяне е изтекъл още на 28.10.2025 г. Последното е довело необходимостта от подаването на жалба срещу мълчалив отказ, по която е образувано настоящото дело. По тези съображения, възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и искане размерът да бъде редуциран по минимално установените размери се явява неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл. л.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, 83-и състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕДЖАНЕ жалба, подадена от адв. С. Д. К. от [населено място], чрез адв. П. С. – САК срещу Решение № ЗД-198/26.11.2025 г. на Главния секретар на МОСВ в частта по т.2 от заявлението, а именно „предоставяне на Заповеди на РУО на ПОС 2021-2027 за утвърждаване на Методологията“, като недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. 11963/2025 г. по описа на АССГ в тази си част.

ОТМЕНЯ Решение №ЗД-198/26.11.2025 г. на Главния секретар на Министерство на околната среда и водите, постановено по заявление за достъп до обществена информация с № ЗДОИГ-129/14.10.2025 г. в останалата му част.

ИЗПРАЩА преписката на главния секретар на МОСВ за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. №ЗДОИГ – 129/14.10.2025 г. по регистъра на МОСВ, съобразно дадените в мотивите към решението указания по прилагането на закона, в 10-дневен срок от съобщаването.

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на С. Д. К. сумата в размер на 618.66 евро (шестстотин и осемнадесет евро и шестдесет и шест евро и шестдесет и шест цента) или 1210 лева (хиляда и двеста), разноси по делото

Решението, в частта, в която жалбата е оставена без разглеждане и производството прекратено има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7 –дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението в останалата част, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.